

Resolució 54/2020, de 31 de gener**Número d'expedient de la reclamació:** 673/2019**Administració reclamada:** Ajuntament de Barcelona**Informació reclamada:** Factures justificatives de les despeses realitzades pels grups polítics municipals o pels partits polítics respectius amb càrrec a les subvencions rebudes durant el 2017 i primer semestre del 2018.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: El règim de transparència i d'accés a la informació pública no és ni substitutiu ni subsidiari de les fórmules de fiscalització legalment establertes, i per tant no es pot supeditar ni condicionar a què s'hagin fet, o no, els altres controls legalment previstos; el que s'estableix amb l'entrada en vigor de l'LTAIPBG és un nou escenari de retiment de comptes a la ciutadania independent i desvinculat dels altres procediments de fiscalització davant dels òrgans corresponents, amb la finalitat que totes les persones esdevinguin empoderades per conèixer la seva activitat i la gestió que fan dels recursos públics, i els poders públics esdevinguin obligats a retre'ls comptes oferint-los l'accés a la informació pública que documenti aquesta gestió, per tal que la ciutadania pugui formar-se'n una opinió crítica informada i, fins i tot, demanar-ne responsabilitats polítiques, si ho creu adient (article 1.2 LTAIPBG). Aquest procediment de reclamació no pot instar un pronunciament d'aquesta Comissió sobre l'adequació al marc legal de les despeses realitzades, cosa que seria inadmissible. L'únic objecte del procediment de reclamació davant la GAIP és l'accés a la informació, i la competència d'aquesta Comissió queda limitada a la revisió de les decisions administratives en matèria del dret d'accés. Els partits polítics no són subjectes obligats per la llei en relació amb el dret d'accés a la informació pública regulat a l'article 18 LTAIPBG, sinó que solament ho estan pel que fa a les obligacions de publicitat activa (article 3.4 LTAIPBG), de manera que ni el procediment de sol·licitud d'informació regulat a l'article 18 LTAIPBG, ni el procediment de reclamació davant d'aquesta Comissió regulat a l'article 39 LTAIPBG, poden tenir per objecte informació en poder dels partits polítics, que queda exclosa de l'exercici del dret d'accés tant des del punt de vista subjectiu (els partits polítics no estan obligats a aportar la informació per satisfer el dret d'accés), com objectiu (només és informació pública, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, la informació relativa a l'activitat i l'exercici de funcions dels subjectes obligats per l'LTAIPBG, i els partits polítics no són subjectes obligats per les disposicions de l'LTAIPBG en matèria del dret d'accés). Aquest procediment no pot emparar que s'elabori nova documentació justificativa de les despeses, prèviament inexistents, per satisfer la sol·licitud. Per tant, si els partits polítics no havien emès als grups cap factura o rebut pels fons que els havien transferit (i és més que plausible que així sigui) no se'ls pot reclamar en aquest procediment que elaborin documents que justifiquin aquestes quantitats, ni que certifiquin la destinació que li han donat, i bastarà amb què ho manifestin. La desestimació de les factures sota l'argumentació de què no són informació pública i no poden ser objecte del dret d'accés perquè romanen a mans dels grups i el Ple és l'únic legitimat per demanar-les, és contrària a l'LTAIPBG: va contra la finalitat de llei, que és establir un nou marc de relació entre les persones i les administracions fonamentat en el coneixement de la seva actuació i, especialment, de la gestió dels recursos públics, i en el retiment de comptes a la ciutadania (article 1.2 LTAIPBG): és contrària als principis de l'LTAIPBG, particularment, al principi de transparència (article 7.2 LTAIPBG) que la llei estableix que ha de ser aplicat de manera preferent i només limitada quan una norma amb rang de llei n'estableixi expressament una restricció o límit, cosa que no fa l'article 73.3 LBRL; finalment, però no per això menys rellevant, aquesta interpretació és que és contrària als principis generals de l'article 20 LTAIPBG, d'acord amb els quals el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis, i encara així, les limitacions

legalment establertes al dret d'accés han de ser aplicades d'acord amb llur finalitat i interpretades sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, i no es poden ampliar per analogia (article 20 LTAIPBG), de manera que resulta contrari a llei denegar o restringir el dret d'accés, com fa l'Ajuntament, a l'empara de l'article 73.3 LBRL, que no estableix expressament cap límit del dret d'accés a aquesta informació; igual que és contrari a llei condicionar l'exercici d'aquest dret d'accés a requisits no previstos ni exigits per l'LTAIPBG, com l'exercici previ per part del Ple de la facultat de control intern de les subvencions previst a la legislació del règim local. La reclamació es desestima en relació amb el grup d'ERC i del Grup Socialista, que ja han aportat la documentació justificativa de què disposen abans de la reclamació. Pel que fa als grups de CiU i del PP, no han al·legat no disposar de cap factura, i és més que previsible, a la vista de la relació de despeses que han lliurat, que tinguin a les seves mans aquelles factures que es corresponguin amb despeses realitzades directament pel grup. En relació amb aquesta documentació, s'estima parcialment l'accés prèvia anonimització de les dades personals identificatives de terceres persones físiques alienes al grup i l'Ajuntament que hi constin. Les obligacions i responsabilitats que l'LTAIPBG imposa a l'administració local reclamada en matèria del dret d'accés no s'esgoten amb la tramitació de la sol·licitud, sinó que l'LTAIPBG les obliga al compliment del dret d'accés, per a la garantia del qual la llei exigeix a les administracions que adoptin les mesures organitzatives necessàries (article 19.2 LTAIPBG). Per tant, el que s'exigeix legalment de l'Ajuntament és que es valgui de l'òrgan i del procediment que consideri adient, però sobretot, eficaç, per complir amb les seves obligacions legals en matèria de dret d'accés i garantir que la informació que rau dins la seva esfera de poder es posa a l'abast de la ciutadania quan és demanada. L'Ajuntament de Barcelona, com a subjecte obligat per l'LTAIPBG, haurà de dur a terme les actuacions necessàries per a garantir a la persona reclamant l'accés a aquesta informació, bé requerint formalment als grups de CiU i del PP que facilitin la consulta presencial de la informació als seus espais respectius i informant-ne a aquesta Comissió, o bé requerint les factures als grups de CiU i del PP i oferint la consulta a la persona reclamant, a través del Departament de Transparència de l'Ajuntament o de qualsevol altre òrgan que consideri adient. Si l'Ajuntament opta per complir amb l'obligació d'executar aquesta Resolució a través dels seus òrgans municipals, es proveirà de la informació a mans dels grups de la manera i pel procediment que consideri adient, tenint en compte, en tot cas, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula el Plenari de l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL, ni té cap efecte en aquest àmbit.

Paraules clau: Ajuntament. Subvencions. Grups municipals. Factures. Reclamació contra estimació parcial. Informació pública. Subjecte obligat pel dret d'accés. Partit polític. Trasllat. Oposició de tercers. Demora de l'execució.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 25 d'octubre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 673/2019, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 5 de juny de 2019 la persona reclamant va presentar la següent sol·licitud d'informació a l'Ajuntament de Barcelona:

“Desglossament de les despeses amb factures incloses de les aportacions de diner públic entregades per aquest ajuntament al grup municipal CiU a l'any 2017 i primer semestre de 2018.

Desglossament de les despeses amb factures incloses de les aportacions del diner públic entregades per aquest ajuntament al grup municipal del PP a l'any 2017 i primer semestre de 2018.

Desglossament de les despeses amb factures incloses de les aportacions de diner públic entregades per aquest ajuntament al grup municipal PSC a l'any 2017 i primer semestre de 2018 i conveni de col·laboració entre el grup municipal i el partit polític als anys 2017 i 2018.

Desglossament de les despeses amb factures incloses de les aportacions de diner públic entregades per aquest ajuntament al grup municipal ERC a l'any 2017 i primer semestre de 2018 i certificat del secretari de finances i administració del partit conforme a que l'aportació ha estat destinada a desenvolupar actuacions de suport al grup municipal a l'any 2017 i primer semestre de 2018”.

3. El 12 de juny de 2019 el Departament de Transparència de l'Ajuntament de Barcelona va traslladar la sol·licitud d'informació als Grups Municipals del consistori.
4. Entre els dies 14 i 26 de juny, els grups municipals van donar la resposta següent a la sol·licitud d'informació objecte de reclamació:
 - a. CiU aporta una relació desglossada i quantificada per partides de l'aplicació de la subvenció, separatament del 2017 i del primer semestre del 2018, amb un escrit on fa constar que les aportacions fetes a la Federació CiU s'han fet d'acord amb la llei orgànica sobre finançament dels partits polítics i “s'han destinat a desenvolupar actuacions de suport al grup polític vinculades al seu funcionament ordinari i al desenvolupament de la seva acció política, a través de la posada a disposició a favor del Grup Municipal de béns i serveis, com per exemple, la disponibilitat de locals; disponibilitat d'altres béns mobles; serveis d'assessorament jurídic; serveis d'assessorament comptable i fiscal; serveis en assessorament en organització i gestió i serveis per a la dotació i millora de la imatge corporativa” i remet als informes de fiscalització de la comptabilitat de la Federació CiU emesos pel Tribunal de Comptes que es publiquen al web del partit. I acaba dient que: “Finalment, assenyalar que, atès que d'acord amb allò que disposa l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, és el Ple de la Corporació l'òrgan legitimat per a sol·licitar als grups polítics la comptabilitat específica de la dotació que perceben, es constata la necessitat d'establir un mecanisme per donar compte al Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona del destí de les aportacions dels grups en els futurs exercicis”. Res diu en el seu escrit en relació amb les factures justificatives de les despeses, ni les aporta.

- b. PP aporta una relació desglossada i quantificada per partides de les despeses realitzades amb càrrec a l'aportació econòmica rebuda del 2017 i del primer semestre del 2018. Res diu en relació amb les factures, ni s'aporten.
- c. PSC aporta els convenis anuals de col·laboració entre el grup municipal socialista a l'Ajuntament de Barcelona i la Candidatura de Progrés, en virtut dels quals les parts acorden que el grup municipal socialista a l'Ajuntament de Barcelona traspassi a la Candidatura de Progrés "fons en quantitat suficient per tal que aquesta última faciliti al Grup els mitjans tècnics i serveis de gestió necessaris per tal de completar, millorar i aprofundir l'acció política que el mateix realitza, així com donar-li el suport en l'àmbit comptable i de gestió que amb els mitjans dels que es dota la Corporació no serien possibles", de forma que "Candidatura de Progrés s'ocuparà de la gestió administrativa i comptable dels recursos que rebí el grup, amb especial subjecció a les limitacions que estableix l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local" sense rebre per això cap compensació econòmica. I s'hi especifica que "Aquesta fórmula permetrà que es retin els comptes de forma individual davant el Ple de la Corporació quan ho requereixi i, alhora, el Tribunal de Cuentas a qui es retrà comptes de forma consolidada de tots els recursos rebuts". Acompanya la còpia dels convenis anuals indicats amb una relació de despeses de la què es desprèn que la totalitat de l'aportació va destinada a aquets convenis o acord de col·laboració amb la Candidatura de Progrés, tret de 48€ destinats a despeses bancàries.
- d. ERC aporta un escrit al qual diu adjuntar una relació anual de despeses (que no consta a l'expedient) i en el què manifesta que ha realitzat aportacions al partit que es troben correctament recollides en la seva comptabilitat, i que "les esmentades aportacions s'han destinat a desenvolupar actuacions de suport al grup vinculades al seu funcionament ordinari i al desenvolupament de la seva acció política, entre les que no s'inclouen el pagament de remuneracions de personal de qualsevol tipus al servei de la corporació ni l'adquisició de béns que puguin constituir actius fixos de caràcter patrimonial", tal i com s'acredita amb un certificat emès pel partit polític. Que les actuacions de suport que ha rebut són, principalment, la posada a disposició d'espais, la posada a disposició de béns mobles, l'assessorament jurídic, l'assessorament fiscal i comptable, el suport en la redacció de comunicats i butlletins i l'edició de material de difusió, entre d'altres. Afirmar, igualment, que "El grup municipal d'Esquerra Republicana no coneix la destinació donada pel partit als fons ni té coneixement de la valoració econòmica o quantificació de cadascuna de les actuacions, de naturalesa molt diversa, que ha desenvolupat el partit polític d'Esquerra Republicana en suport a l'acció política i el funcionament ordinari del grup polític durant l'actual mandat corporatiu" i remet als comptes anuals del partit publicats al seu Portal de Transparència i tramesos al Tribunal de Cuentas. Acaba amb el compromís de facilitar a la

persona reclamant la consulta presencial de les factures, prèvia dissociació de les dades personals de les terceres persones alienes al grup i al personal de l'Ajuntament que hi apareguin.

5. El 3 de juliol de 2019, a la vista de què la informació aportada pels grups no dona resposta a la totalitat de la informació sol·licitada, l'Ajuntament de Barcelona resol estimar parcialment la sol·licitud d'informació esmentada a l'antecedent anterior, desestimant la l'accés a la informació relativa a la justificació de les despeses amb factures incloses dels grups municipals de CiU, PP i PSC. L'Ajuntament fonamenta la desestimació amb els articles 2.b, 2.c i 18 LTAIPBG. La resolució és notificada amb data 17 de juliol.
6. El 25 de juliol de 2019 la persona reclamant presenta un recurs potestatiu de reposició contra la resolució d'estimació parcial de l'Ajuntament de Barcelona, del 3 de juliol, i demana:
"Al grup municipal de CiU, les factures justificatives de les despeses del diner públic entregades per aquest Ajuntament, inclòs el desglossament del diner aportat al partit amb les seves respectives factures i si amb aquest diner s'ha contractat o pagat a personal assalariat.
Al grup municipal del PSC, les factures justificatives de les despeses del diner públic entregades per aquest Ajuntament, inclòs el desglossament aportat al partit amb les seves respectives factures i si té contractat personal assalariat.
Al grup municipal del Partit Popular, les factures justificatives de les despeses de diner públic entregades per aquest Ajuntament que relaciona en els dos documents adjunts i especialment el del concepte "lloguer", atesa la gran quantitat per a un grup municipal reduït.
Al grup municipal d'ERC, les factures justificatives de les despeses de diner públic entregades per aquest Ajuntament, inclòs el desglossament del diner aportat al partit amb les seves respectives factures o que el partit presenti les factures del diner que el grup li hagi entregat".
7. El 17 de setembre de 2019 l'Ajuntament resol desestimar el recurs potestatiu de reposició "atenent a que en quan al desglossament de la despesa ja fou lliurada en el seu moment, i en quan a les factures justificatives que es reclamen no es poden considerar informació pública, en aplicació de l'establert a l'article 2.b, 2.c i 18 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern". Consta a l'expedient la notificació a la persona reclamant d'aquesta resolució desestimatòria del recurs de reposició amb data 10 d'octubre de 2019.
8. L'escrit de reclamació, de 25 d'octubre, es fonamenta en què l'Ajuntament havia de vetllar perquè els diners que atorgava fossin destinats a la finalitat adequada, i no a finançar els respectius partits polítics; fa constar que tots els grups disposen d'espais cedits a l'Ajuntament de Barcelona amb serveis gratuïts de neteja, telefonia, llum, aigua... Resumeix la resposta rebuda de cada grup fent constar que no li han aportat factures cap d'ells, tret del grup d'ERC, que li va mostrar factures corresponents a despeses de cafeteria, restauració, comestibles i a

treballs ordenats a una empresa de publicitat. I n'adjunta l'acta de compareixença en la què hi fa constar que mancava la justificació del diner públic lliurat al partit. Pel que fa a l'argument de l'Ajuntament de que és el Ple qui ha de requerir la justificació de la despesa, la persona reclamant fa constar que "Queda clar que a l'article 73.3 de la Llei 7/1985 que els grups municipals han de portar una comptabilitat, li requereixi o no el Ple, que com a part interessada no li va demanar, però es crea l'obligació de dur una comptabilitat, que és la que es sol·licita i les factures que li serveixin de suport".

9. El 30 d'octubre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella on s'exposin els antecedents i fonaments de dret, indicant, si s'escau, l'aplicació d'algun dels límits establerts per l'article 21 de l'LTIPBG i la part de la informació que en quedaria afectada, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la què deriva i la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha.
10. El 20 de novembre de 2019 l'Ajuntament de Barcelona fa arribar a la GAIP l'informe requerit així com l'expedient de la sol·licitud d'informació. L'informe municipal exposa tota la tramitació derivada de la sol·licitud d'informació i del recurs de reposició contra la resolució d'estimació parcial. En relació amb aquest darrer tràmit, informa que en va donar trasllat als grups i que en va rebre les al·legacions següents:
 - a) Del PP en el sentit que ja hauria donat resposta a la petició de desglossament de la despesa, i, pel que fa a la documentació justificativa de les despeses, negant que fos informació pública "essent que l'únic òrgan legitimat per sol·licitar la comptabilitat específica de la dotació que perceben els grups municipals és el Ple de la corporació".
 - b) De CiU, en el sentit de considerant que el recurs de reposició pretenia discutir la regulació existent al voltant de la matèria, aspecte que el grup entén que sobrepassa l'objecte del recurs i que és inadmissible que per part del recurrent es pretengui discutir la transparència de les aportacions realitzades a la formació política. Nega que la informació tingui la condició d'informació pública i afirma que l'òrgan competent per exigir el lliurament d'aquesta informació als grups és el Plenari municipal.
 - c) Del grup d'ERC, indicant que ja havia donat accés amb vista a les factures.

El grup del PSC no va presentar al·legacions.

L'Ajuntament demana la desestimació de la reclamació considerant que "per una banda, la informació sol·licitada no entraria dins de la definició de l'article 2.b de la LTIPBG [LTIPBG] atès que és una informació que no està en poder d'aquesta administració, malgrat haver actuat diligentment per a la seva obtenció. D'altra banda, cal afegir que no s'ha d'oblidar que l'òrgan competent des del punt de vista legal per exigir el lliurament d'aquesta informació als grups

polítics és el plenari municipal, òrgan del qual formen part totes les forces polítiques”. L’informe justifica aquest darrer argument dient que “no es pot exigir a l’Ajuntament de Barcelona una obligació el compliment de la qual no recau en el govern municipal, sinó en el plenari, òrgan sobirà de l’administració municipal, en el qual totes les forces polítiques estan representades. En virtut dels principis democràtics, el govern municipal no pot obligar al plenari a adoptar cap acord, sinó que aquest òrgan, lliurement i mitjançant votació de cadascun dels seus membres, és qui adopta aquests acords”.

11. El 3 de desembre de 2019 la GAIP s’adreça a l’Ajuntament i li demana que confirmi si, com havia informat en reclamacions precedents amb el mateix objecte, s’havia aprovat un procediment de retiment de comptes de les subvencions atorgades per l’Ajuntament de Barcelona als grups municipals, i si ja s’havia aplicat en relació amb les subvencions del 2018. Així mateix, li demana que d’acord amb l’article 34.1bis de l’RGAIIP comunicui la Reclamació i emplaci als grups municipals afectats a formular les al·legacions que considerin oportunes en un termini de 10 dies. També, informa de l’ampliació del termini per resoldre la Reclamació a l’Administració i a la persona reclamant.
12. El 5 de desembre de 2019 l’Ajuntament de Barcelona informa que el 29 de març de 2019, el Consell Municipal va aprovar un procediment de retiment de comptes de les subvencions atorgades als grups municipals, que és aplicable des del 26 de maig de 2019 i que per tant, aquest acord no és aplicable a les subvencions atorgades l’any 2018. També informa i acredita documentalment que el trasllat als grups municipals afectats es va notificar al 5 de desembre de 2019.
13. El 30 de desembre la GAIP demana a l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe en relació amb l’adequació de l’accés a la normativa de protecció de dades personals.
14. El 21 de gener de 2020 té entrada a la GAIP l’informe de l’APDCAT, que conclou en relació amb la informació que es reclama que: “La normativa de protecció de dades no impediria l’accés a les factures justificatives de les despeses que continguin dades personals dels regidors així com de terceres persones físiques que no formin part del grup, als efectes de controlar la destinació dels fons que reben els grups polítics.”

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d’accés a la informació pública*

L’article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d’accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de

reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'accés a informació pública desestimada parcialment per una administració obligada per la legislació de transparència, com l'Ajuntament de Barcelona (article 3.1 LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,*

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.
2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

L'article 42.8 LTAIPBG preveu que la Comissió pugui sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, el qual serà preceptiu per al cas que l'Administració hagi fonamentat en aquesta protecció la desestimació total o parcial de l'accés, però no vinculant per al sentit de la resolució.

L'article 34 RGAIP disposa que quan de l'expedient en resultin terceres persones afectades per al reclamació, hagin estat part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè puguin al·legar el que estimin oportú per a la defensa dels seus drets o interessos, i que a per a aquesta finalitat, les administracions reclamades han de col·laborar amb la Comissió en la identificació i el trasllat material, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió.

L'article 34.2 i 47.2 RGAIP estableixen que si terceres persones afectades per l'accés han formalitzat la seva oposició durant la tramitació del procediment, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. *Sobre l'objecte del procediment de reclamació*

La sol·licitud inicial d'informació demanava conèixer el desglossament de les despeses realitzades amb càrrec a les aportacions rebudes per cada grup, i les factures corresponents. Després de l'estimació parcial de la sol·licitud, que ha comportat el lliurament de la relació de despeses de cada grup i l'accés a les factures a mans del grup d'ERC, la persona reclamant presenta recurs de reposició contra la desestimació parcial de la seva sol·licitud i el lliurament parcial de la informació que n'ha rebut, i concreta la seva petició en el recurs de reposició, en l'accés a la informació següent:

"Al grup municipal de CiU, les factures justificatives de les despeses del diner públic entregades per aquest Ajuntament, inclòs el desglossament del diner aportat al partit amb les seves respectives factures i si amb aquest diner s'ha contractat o pagat a personal assalariat.

Al grup municipal del PSC, les factures justificatives de les despeses del diner públic entregades per aquest Ajuntament, inclòs el desglossament aportat al partit amb les seves respectives factures i si té contractat personal assalariat.

Al grup municipal del Partit Popular, les factures justificatives de les despeses de diner públic entregades per aquest Ajuntament que relaciona en els dos documents adjunts i especialment el del concepte "lloguer", atesa la gran quantitat per a un grup municipal reduït.

Al grup municipal d'ERC, les factures justificatives de les despeses de diner públic entregades per aquest Ajuntament, inclòs el desglossament del diner aportat al partit amb les seves respectives factures o que el partit presenti les factures del diner que el grup li hagi entregat".

En el recurs, motiva explícitament la petició que realitza posant en dubte la necessitat de la despesa en locals tenint en compte que els grups disposen d'espais municipals cedits i gratuïts, o qüestionant que l'aportació que fan als partits polítics sigui adequada a la finalitat per a la qual reben aquestes aportacions econòmiques. Aquestes manifestacions crítiques han estat respostes per algun dels grups en les al·legacions fetes en el marc del recurs de reposició, criticant que el recurs de reposició pretenia discutir la regulació existent al voltant de la matèria, aspecte que considerava que sobrepassava l'objecte del recurs, igual que considerava inadmissible que es qüestionés la transparència de les aportacions realitzades a la formació política. Tenint en compte que la motivació de la reclamació es reproduïxen aquests arguments, és procedent fer unes consideracions prèvies sobre l'objecte del procediment i el seu abast.

La finalitat perseguida per l'LTAIPBG amb l'establiment d'un marc d'obligacions de transparència de l'activitat pública i amb la garantia del dret individual de qualsevol persona a accedir a la informació pública en poder de les administracions com a conseqüència de la seva activitat o l'exercici de les seves funcions està explicitada en l'article 1.2 de la llei: "*La finalitat d'aquesta llei és establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública*". D'acord amb això, els subjectes obligats per l'LTAIPBG han de retre comptes a la ciutadania de la gestió feta, a més a més i sens perjudici de sotmetre's a les altres formes de control legalment establertes, com són, en el cas dels recursos atorgats als grups municipals, el control intern a requeriment del Ple o, si s'ha aprovat, pel procediment establert en la pròpia regulació municipal per a la justificació de la subvenció davant l'òrgan que es fixi (la intervenció, la comissió de comptes, o qualsevol altre), o, en el cas de la comptabilitat dels partits polítics, davant del Tribunal de Cuentas. Per tant, el règim de transparència i d'accés a la informació pública no és ni substitutiu ni subsidiari de les fórmules de fiscalització legalment establertes, i per tant no es pot supeditar ni condicionar el seu exercici individual a què

l'Administració s'hagi sotmès prèviament, o no, als altres controls legalment previstos; el que s'estableix amb l'entrada en vigor de l'LTAIPBG és un nou escenari de retiment de comptes a la ciutadania independent i desvinculat dels altres procediments de fiscalització davant dels òrgans corresponents, amb la finalitat que totes les persones esdevinguin empoderades per conèixer la seva activitat i la gestió que fan dels recursos públics i els poders públics esdevinguin obligats a retre'ls comptes oferint-los l'accés a la informació pública que documenti aquesta gestió, per tal que la ciutadania pugui formar-se'n una opinió crítica informada i, fins i tot, demanar-ne responsabilitats polítiques, si ho creu adient (article 1.2 LTAIPBG).

I això és el que ha fet la persona reclamant en el recurs de reposició, a partir de la informació parcial que ha obtingut en el procediment previ: formar-se i expressar una opinió crítica sobre l'oportunitat o sobre l'adequació de les despeses i la destinació que els grups diuen haver donat a la subvenció rebuda de l'Ajuntament, o fins i tot qüestionant-ne la legalitat. Res li impedeix fer-ho i fins i tot fonamentar en aquesta finalitat la seva pretensió d'accés a la informació, i no es pot al·legar en contra que la finalitat del procediment d'accés a la informació no sigui, precisament, la de retre comptes a aquest ciutadà de la gestió que hagin fet dels recursos rebuts. Altra cosa ben diferent és que aquest procediment de reclamació pugui instar un pronunciament d'aquesta Comissió sobre l'adequació al marc legal de les despeses realitzades, cosa que seria, efectivament, inadmissible. L'únic objecte del procediment de reclamació davant la GAIP és l'accés a la informació, i la competència d'aquesta Comissió queda limitada a la revisió de les decisions administratives en matèria del dret d'accés, de manera que no es pot derivar de la seva admissió a tràmit, o fins i tot la seva estimació, cap altre pronunciament sobre el fons de la qüestió i sobre els arguments o crítiques expressades en la fonamentació de l'escrit de reclamació, més enllà de l'estricta avaluació del dret a accedir a la informació. En aquest sentit, la Comissió ja es va manifestar en la Resolució 87/2019, de 22 de febrer, que tenia el mateix objecte que aquesta: *“La persona reclamant qüestiona la legalitat d'aquestes aportacions al partit atès el caràcter finalista atribuït per l'article 73.3 LBRL, per al finançament del grup municipal, (...) Però determinar si és ajustat a dret destinar les subvencions establertes per l'LBRL al finançament incondicionat d'un partit polític no és l'objecte d'aquest procediment, ni és competència d'aquesta Comissió, que en les seves Resolucions es limita a avaluar i a determinar si l'Administració ha aplicat correctament la legalitat vigent en matèria del dret d'accés a la informació. Per tant, el que aquí s'ha de dirimir no és l'adequació de la destinació donada als fons que, almenys per part de la Comissió, no es discuteix ni es qüestiona, sinó si la ciutadania ha de poder conèixer a què han destinat els grups aquests fons públics, amb un grau de detall suficient per formar-se'n una opinió crítica.”* (FJ3)

Per aquests mateixos arguments, aquesta Resolució no enjudiciarà la legalitat, ni tan sols de l'adequació, de les despeses que els grups ja han informat a la persona reclamant, sinó exclusivament si resulta adequat al marc legal permetre l'accés a les factures corresponents a les

despeses realitzades amb càrrec als fons que han rebut dels grups municipals, bé les hagin realitzat els partits polítics o el propi grup. Això, d'entrada, comporta analitzar prèviament si aquesta documentació reclamada és informació pública sobre la què es pugui projectar el dret d'accés, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, cosa que neguen categòricament l'Ajuntament i els partits de CiU i PP. Doncs bé, el cert és que la resposta a aquesta qüestió no és única, sinó que caldria diferenciar entre aquelles factures que estan en poder dels partits polítics i formen part de la seva comptabilitat perquè es corresponen amb despeses que han realitzat ells, d'aquelles altres factures a mans dels grups corresponents a les despeses que han relacionat i informat ja a la persona reclamant.

En el cas de les factures o documentació justificativa de despeses dels partits polítics, cal tenir en compte que els partits polítics no són subjectes obligats per la llei en relació amb el dret d'accés a la informació pública regulat a l'article 18 LTAIPBG, sinó que solament ho estan pel que fa a les obligacions de publicitat activa (article 3.4 LTAIPBG), de manera que ni el procediment de sol·licitud d'informació regulat a l'article 18 LTAIPBG, ni el procediment de reclamació davant d'aquesta Comissió regulat a l'article 39 LTAIPBG, poden tenir per objecte informació en poder dels partits polítics, que queda exclosa de l'exercici del dret d'accés tant des del punt de vista subjectiu (els partits polítics no estan obligats a aportar la informació per satisfer el dret d'accés), com objectiu (només és informació pública, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, la informació relativa a l'activitat i l'exercici de funcions dels subjectes obligats per l'LTAIPBG, i els partits polítics no són subjectes obligats per les disposicions de l'LTAIPBG en matèria del dret d'accés).

Així doncs, el dret d'accés no es pot projectar sobre la documentació en poder dels partits polítics que justifiqui la despesa realitzada amb càrrec als fons rebuts dels seus respectius grups (fins i tot si fos possible identificar-les), i no és exigible pel seu exercici que els grups municipals els la reclamin per satisfer la sol·licitud d'informació. El mateix cal dir en relació amb la petició de detall de la despesa en personal dels partits polítics. En canvi, el dret d'accés es pot projectar sobre les factures que estiguin a mans dels grups, considerant que, als efectes de l'LTAIPBG, no es diferencien de l'Ajuntament com a subjecte obligat del dret d'accés a la informació pública i que, en tot cas, el Ple té el poder jurídic de requerir-les, tal i com s'argumentarà en el FJ següent.

Un altre requisit per a la condició d'informació pública sobre la què es pot projectar el dret d'accés, és la seva preexistència a la sol·licitud, de forma que l'article 18 LTAIPBG, en relació amb l'article 2.b LTAIPBG, no emparen la pretensió de què els subjectes obligats hagin de produir o crear documentació nova arran de la sol·licitud d'informació i només per satisfer-la, més enllà de recopilar o sistematitzar la informació prèviament existent. Això porta a excloure que la sol·licitud d'informació reclamada pugui tenir vàlidament per objecte l'expedició d'un certificat o l'emissió de rebuts o altra documentació justificativa de la transferència rebuda dels grups abans inexistents, més encara, quan es demana que els emeti un partit polític, no obligat per l'LTAIPBG a satisfer el dret d'accés.

Dels arguments anteriors es desprèn que la única documentació justificativa de la despesa realitzada amb càrrec a les subvencions rebudes pels grups municipals que pot ser objecte del dret d'accés i d'aquest procediment de reclamació és aquella que prèviament a la sol·licitud, estava en l'esfera de l'administració reclamada, ja sigui a mans dels grups, o del Ple, o de qualsevol altre òrgan municipal, però no la que estigués en poder dels partits polítics o la que no existís prèviament. I d'acord amb això, cal considerar que ERC ha donat una resposta suficient a la sol·licitud d'informació relacionant les despeses del grup i permetent l'accés a les factures, i indicant la quantitat transferida al partit i els serveis que n'obté manifestant que no en coneix la valoració econòmica de cadascun. Igualment, s'ha de considerar adequada la informació lliurada pel Grup Socialista, considerant que el conveni amb el partit és documentació justificativa de la transferència dels fons i que s'hi especifica els serveis o prestacions que n'obté sense quantificació individualitzada. Si aquesta és la única informació que el grup té de la destinació que el partit polític ha donat als fons que li ha transferit, no està obligat a res més que a manifestar-ho així.

En canvi, PP i CiU han indicat en la informació ja lliurada a la persona reclamant que, com a grup, han realitzat un seguit de despeses directes (local, despeses de representació, publicitat...), de les que, presumiblement, n'han de tenir la factura o rebut corresponents. No neguen tenir-les, sinó que es neguen a lliurar-les argumentant que només el Ple les hi pot demanar i que, mentre estiguin a les seves mans, no són informació pública, amb idèntics arguments als que expressa la Resolució d'estimació parcial de l'Ajuntament, i que seguidament s'analitzaran.

3. Sobre la condició d'informació pública de les factures i documentació justificativa a mans dels grups municipals

L'Ajuntament de Barcelona, en la resolució d'estimació parcial i en l'informe jurídic emès arran de la reclamació, a l'igual que els grups de CiU i PP, en les alegacions fetes davant la GAIP en el marc d'aquest procediment, coincideixen en negar la condició d'informació pública de les factures i altra documentació justificativa de la despesa realitzada amb càrrec a les subvencions rebudes que estiguin a mans dels grups, amb l'argument que el Ple, que és l'únic que té la facultat per requerir-la d'acord amb l'article 73.3 LBRL, i que és lliure de fer-ho, no ho ha fet, i que el govern municipal no li ho pot exigir, de manera que la informació no estaria a mans de l'Ajuntament i per aquesta raó no es podria considerar informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG

Aquesta argumentació es fonamenta en tres idees base, totes elles errònies a criteri d'aquesta Comissió.

El primer error és considerar que la informació a mans dels grups no és informació pública mentre no sigui presentada o lliurada al Ple, perquè no està "en poder" de l'Ajuntament, sinó dels grups.

Aquesta Comissió ja s'ha pronunciat en nombroses reclamacions amb aquest mateix objecte, en el sentit de què, des de la perspectiva de les obligacions de l'LTAIPBG en matèria del dret d'accés, els grups polítics municipals queden englobats dins del terme "administració" de l'article 2.b LTAIPBG. I això perquè els grups municipals no tenen una personalitat jurídica pròpia i diferenciada de l'Ajuntament que justifiqui que no s'hi considerin inclosos, als efectes de l'LTAIPBG. Efectivament, la legislació no reconeix als grups municipals personalitat jurídica pròpia, com la tenen els partits polítics, sinó que és la pròpia regulació de règim local la que els regula únicament com una fórmula organitzativa idònia als efectes de l'actuació corporativa i del bon funcionament dels òrgans de la corporació (article 50.1 del Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC), que preveu que es constitueixin "*per al millor funcionament dels òrgans de la corporació*"; l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las bases del règim local (LBRL), que preveu la seva creació "*als efectes de la seva actuació corporativa*"; i l'article 23 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (ROF), que preveu que els electes s'agrupin "*als efectes de la seva actuació corporativa*").

D'acord amb això, se'ls reconeix una entitat diferenciada de l'Ajuntament a l'hora d'exercir les activitats de control i seguiment de l'acció del govern municipal, i també tenen un NIF propi per al compliment de les seves obligacions fiscals, en tant que perceptors i administradors de les aportacions econòmiques que els fa l'Ajuntament. Però ni aquesta entitat i singularitat corporativa dels grups reconeguda per la legislació de règim local als efectes de la seva activitat política i la seva relació interna amb els òrgans municipals, ni la identitat fiscal pròpia dels grups per al compliment de les seves obligacions tributàries a l'empara de la legislació tributària, no justifiquen que, en l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, es pugui considerar als grups subjectes diferenciats i independents de l'Ajuntament obligat pel dret d'accés, ni tampoc que la documentació justificativa dels recursos públics gestionats pels grups sigui informació aliena a l'esfera de l'administració local obligada per l'LTAIPBG i quedi fora de l'abast del dret d'accés. Màxim quan resulta indubtable que es tracta d'informació que és "en poder" de l'Administració (el Ple té el poder de requerir-la en qualsevol moment, d'acord amb l'article 73.3 LBRL, sens perjudici de la facultat del Departament de Transparència de requerir-la per al compliment de les obligacions derivades de l'article 18 LTAIPBG), que és el que requereix l'article 2.b LTAIPBG.

La segona idea sobre la què, erròniament a parer d'aquesta Comissió, es fonamenten els arguments de l'Ajuntament i dels grups CiU i PP en les seves al·legacions, és que el Ple és l'únic que pot requerir aquesta documentació als grups. Aquest argument parteix d'una premissa incontestable, que és el poder o facultat que l'article 73.3 LBRL atribueix al Ple per requerir en qualsevol moment als grups perquè li aportin la comptabilitat específica de les aportacions econòmiques que ha rebut de l'Ajuntament; però en deriva una conseqüència que no troba fonamentació jurídica, que és aquest

caràcter pretesament exclusiu i excloent del Ple per obtenir aquesta informació de mans dels grups i posar-la a mans de la persona que la sol·liciti en un procediment d'accés.

El que disposa l'article 73.3 LBRL és, literalment, el següent: *“A efectos de su actuación corporativa, los miembros de las corporaciones locales se constituirán en grupos políticos (...). El Pleno de la corporación, con cargo a los Presupuestos anuales de la misma, podrá asignar a los grupos políticos una dotación económica que deberá contar con un componente fijo, idéntico para todos los grupos y otro variable, en función del número de miembros de cada uno de ellos, dentro de los límites que, en su caso, se establezcan con carácter general en las Leyes de Presupuestos Generales del Estado y sin que puedan destinarse al pago de remuneraciones de personal de cualquier tipo al servicio de la corporación o a la adquisición de bienes que puedan constituir activos fijos de carácter patrimonial. (...). Los grupos políticos deberán llevar con una contabilidad específica de la dotación a que se refiere el párrafo segundo de este apartado 3, que pondrán a disposición del Pleno de la Corporación, siempre que éste lo pida.”*

Aquest precepte, doncs, no estableix de forma expressa que només el Ple i únicament ell, pugui demanar aquesta informació als grups. El que s'hi estableix, simplement, és l'obligació dels grups de justificar sempre que el Ple els ho requereixi, les subvencions rebudes. Derivar d'aquí que la inactivitat continuada del Ple en relació amb la seva facultat de control de les subvencions als grups tingui un efecte inexorable i automàtic d'exclusió d'aquesta informació de l'abast del dret d'accés no troba cap fonamentació i contravé frontalment les previsions de l'LTAIPBG de què només per una limitació “expressament establerta” en una norma amb rang de llei es pugui restringir el dret d'accés (articles 7 i 20 LTAIPBG). En aquest sentit s'ha expressat ja aquesta Comissió en la Resolució 156/2018, de 20 de juny, que en el seu FJ 5, valorant les al·legacions que en aquest mateix sentit d'exclusivitat de la facultat del Ple s'havien fet, establia que: *“no resulta justificable interpretar que la manca de control per part del Ple impedeix la facultat de control ciutadà; o dit d'altra manera, que el deixament de funcions o la inactivitat del Ple en relació amb la facultat que té atribuïda per l'article 73.3 LBRL d'exercir el control sobre les subvencions que ha atorgat als grups municipals impedeix que la ciutadania pugui accedir a aquesta informació pública d'acord amb l'LTAIPBG, sinó que contràriament, cal interpretar que l'entrada en vigor de l'LTAIPBG i el nou marc de transparència que imposa a la gestió dels recursos públics suposa un grau d'exigència encara major d'allò que l'LBRL preveia com una potestat de control del Ple. Així s'expressava, en aquest sentit, la Resolució 6/2018, de 22 de gener, en establir que “cal interpretar que a resultes de la legislació de transparència, el Ple està impel·lit a exercir el control que li atorga l'LBRL i no fer deixament d'aquestes funcions, considerant que la seva inactivitat suposa mantenir la gestió d'aquests recursos públics en un pla opac i sense control, contrari als principis de transparència.”*

Per tant, la desestimació de les factures sota l'argumentació de què no són informació pública i no poden ser objecte del dret d'accés perquè romanen a mans dels grups i el Ple és l'únic legitimat per demanar-les, és contrària a l'LTAIPBG: va contra la finalitat de llei, que és establir un nou marc de relació entre les persones i les administracions fonamentat en el coneixement de la seva actuació i, especialment, de la gestió dels recursos públics, i en el retiment de comptes a la ciutadania (article 1.2 LTAIPBG): és contrària als principis de l'LTAIPBG, particularment, al principi de transparència (article 7.2 LTAIPBG) que la llei estableix que ha de ser aplicat de manera preferent i només limitada quan una norma amb rang de llei n'estableixi expressament una restricció o límit, cosa que no fa l'article 73.3 LBRL; finalment, però no per això menys rellevant, aquesta interpretació és que és contrària als principis generals de l'article 20 LTAIPBG, d'acord amb els quals el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis, i encara així, les limitacions legalment establertes al dret d'accés han de ser aplicades d'acord amb llur finalitat i interpretades sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, i no es poden ampliar per analogia (article 20 LTAIPBG), de manera que resulta contrari a llei denegar o restringir el dret d'accés, com fa l'Ajuntament, a l'empara de l'article 73.3 LBRL, que no estableix expressament cap límit del dret d'accés a aquesta informació; igual que és contrari a llei condicionar l'exercici d'aquest dret d'accés a requisits no previstos ni exigits per l'LTAIPBG, com l'exercici previ per part del Ple de la facultat de control intern de les subvencions previst a la legislació del règim local.

El procediment de control intern de l'article 73.3 LBRL i el procediment de sol·licitud d'informació pública de l'article 18 i ss. LTAIPBG són procediments diferents, independents i no subordinats, que s'hauran d'ajustar en cada cas a la seva pròpia legislació i finalitat, i sense que cap d'ells pugui projectar efectes sobre l'altre, de manera que la inactivitat del Ple no pot tenir un efecte exclouent de l'exercici del dret d'accés a la informació pública, igual que l'exercici del dret d'accés a la informació pública no pot tenir cap efecte enervador del procediment intern de control de la subvencions dels grups. Aquesta mateixa independència entre el procediment de retiment de comptes davant del Ple i el procediment d'accés a la informació pública porta rebutjar que es pugui condicionar el contingut d'un procediment al de l'altre, de manera que no es pot negar la condició d'informació pública de les factures que es reclamen amb l'argument de què no són exigibles en el marc del procediment intern de justificació de les despeses davant del Ple. Correspon a la regulació municipal que, segons ha manifestat l'Ajuntament, s'ha aprovat i aplicarà a partir del 2019, determinar la documentació que els grups han d'aportar en el procediment intern de retiment de comptes de les subvencions rebudes, i podrà decidir si, per al procediment de justificació davant del Ple, exigeix la presentació de les factures, o no. Però, pel que fa a la informació que pot ser objecte del dret d'accés a la informació pública, és l'LTAIPBG la que mana i la única norma que pot definir-la i establir-ne els requisits, i d'acord amb el seu article 2.b, les factures justificatives de les despeses aquí reclamades és

informació pública si es troben “en poder” de l'administració obligada, tant si les tenen ja materialment els òrgans municipals, com si romanen a mans dels grups, tal i com ha quedat a bastament justificat anteriorment. Per la mateixa raó, no es pot acceptar l'al·legació de CiU de què satisfer la sol·licitud d'informació suposa una aplicació retroactiva del procediment de control aprovat per l'Ajuntament i vigent per als comptes del 2019 contrària al principi de seguretat jurídica; ja s'ha argumentat que un i altre procediment són diferents i s'emparen en normes diferents, i el d'accés a la informació pública es troba regulat a l'LTAI PBG i es pot exercir des de l'entrada en vigor d'aquesta llei amb l'abast, condicions i requisits que s'hi estableixen, i el que seria contrari a la seguretat jurídica, i també al principi de jerarquia normativa, és que una regulació municipal que l'Ajuntament ha aprovat en desplegament de l'article 73.3 LBRL i de l'article 45 del seu Reglament Orgànic Municipal pogués modificar o restringir materialment o temporalment l'exercici d'un dret garantit per una norma amb rang legal.

Finalment, el tercer argument sobre el que descansa l'argumentació de l'Ajuntament és que no pot, materialment, lliurar la informació reclamada, perquè no la té i no pot fer res més per obtenir-la. Així ho justifica la resolució de la de la sol·licitud objecte de reclamació arriba a afirmar el següent: *“el govern municipal que dirigeix actualment l'administració local ha actuat diligentment atès que ha requerit en temps i forma als respectius grups polítics la informació requerida, de la qual no en disposa. Si els grups no han aportat tota la documentació requerida, aquesta administració no posseeix altres instruments per fer-ho, més tenint en compte el que exposarem a continuació. La normativa de règim local apunta al plenari com a l'òrgan competent per exigir el retiment de comptes per les aportacions als grups, tal i com estableix l'article 73.3 LBRL. ... Per tant, en virtut de l'exposat no es pot exigir a l'Ajuntament de Barcelona una obligació el compliment de la qual no recau en el govern municipal sinó en el plenari, òrgan sobirà de l'administració municipal, en el qual totes les forces polítiques estan representades. En virtut dels principis democràtics, el govern municipal no pot obligar a l plenari a adoptar cap acord sinó que aquest òrgan, lliurement i mitjançant votació de cadascun dels seus membres, és qui adopta aquests acords”.*

L'Ajuntament, així, sembla eludir responsabilitats en la desestimació de l'accés atribuïnt la decisió als grups, de manera que la seva resolució desestima l'accés a les factures per a uns grups i no per a d'altres, segons si s'han avingut a facilitar-ne l'accés, com en el cas d'ERC, o no. Cal recordar, però, que la decisió sobre les sol·licituds d'accés no pot ser discrecional, i que a qui li correspon adoptar-la és a l'òrgan municipal competent per resoldre (el gerent), a proposta del Departament de Transparència de l'Ajuntament, segons la Instrucció aprovada el 19 de novembre de 2015 i modificada el 17 d'octubre de 2019 per l'Ajuntament de Barcelona i el Decret d'Alcaldia de 29 de setembre de 2015, i no pas a cada grup individualment. A més, el cert és que el posicionament dels grups contraris a lliurar les factures (CiU i PP) no és espontani, ni aliè a l'Ajuntament, com es pretén, sinó precisament el fruit de la posició jurídica adoptada pels serveis municipals, tal i com

expressament fan constar ambdós grups. No se sosté, doncs, que l'actuació de l'Ajuntament s'hagi encaminat diligentment i decididament a afavorir l'accés a les factures, com s'afirma, ni tan sols ha estat neutral, sinó que és precisament la posició contrària a l'accés expressada pels informes dels serveis municipals la què ha influït directament i decisivament en la decisió d'alguns dels grups de no facilitar les factures.

De la mateixa manera, tampoc és admissible que es justifiqui la pretesa incapacitat de l'Ajuntament per complir amb la seva obligació de facilitar el dret d'accés amb la pomposa invocació dels principis democràtics que impedirien que el govern municipal imposi una decisió al Ple. Aquesta afirmació parteix de la premissa falsa, i ja rebatuda, de què la única manera d'obtenir les factures és que el Ple les demani. Però fins i tot si s'admetés aquesta premissa, no justifica la pretesa incapacitat de l'Ajuntament per obtenir la informació i complir amb la seva obligació legal de lliurar-la en un procediment d'accés, que no s'imposa al govern municipal en concret, sinó a l'Administració, que és el subjecte obligat per l'LTAIPBG a satisfer el dret d'accés. I no consta que el govern municipal hagi ni tan sols propiciat que el Ple abordi aquesta qüestió i prengui l'acord de requerir la informació als grups, no ja per a la justificació interna de les subvencions, sinó per al compliment del dret d'accés. Ni consta tampoc que els grups polítics municipals hagin proposat al Plenari (que també poden fer-ho, article 55 ROM) l'adopció d'aquest acord que consideren imprescindible i en la inexistència del qual s'emparen per eludir la seva obligació de posar la informació a l'abast de la ciutadania. Ni s'ha fet constar que la Presidència del Ple i de la Comissió de Govern, a qui correspon convocar al Ple i fixar l'ordre del dia, i que pot proposar-li l'adopció d'acords, hagi tan sols sotmès a la consideració del Plenari la qüestió. Per tant, no es pot argumentar que l'Ajuntament sigui incapaç de proveir-se de la informació, quan ni tan sols ha intentat veritablement obtenir-la dels grups, més enllà de traslladar-los la sol·licitud i delegar-los la decisió sobre la seva estimació, prèvia distribució d'un informe jurídic que, precisament, venia a justificar que no s'havien de lliurar les factures en el què expressament s'emparen els dos grups que s'han negat a donar-les.

Aquesta Comissió considera, i així ho ha argumentat anteriorment, que proveir-se de les factures a mans dels grups municipals no requereix indispensablement de l'actuació prèvia del Ple, prevista per a un altre procediment en la legislació de règim local, sinó que perfectament el Departament de Transparència pot requerir les factures als grups, com a òrgan responsable de la tramitació d'un procediment de sol·licitud d'accés a la informació pública. Però si l'Ajuntament creu que ha de ser el Ple qui els les requereixi, el que ha de fer és impulsar-ho decididament. En aquest mateix sentit es va expressar ja aquesta Comissió en el marc d'una reclamació prèvia i davant la mateixa al·legació de l'Ajuntament reproduïda aquí: *"La seva actuació [del Ple] no és requisit, ni aquesta Resolució la imposa, però res no obsta perquè s'utilitzi aquest òrgan, o qualsevol altre, per obtenir la informació que l'Ajuntament està obligat a donar. Per tant, si l'Ajuntament considera, com manifesta a la GAIP, que el Ple és l'únic legitimat per demanar aquesta informació als grups, res li impedeix incloure*

aquest punt en alguna de les sessions plenàries per tal de complir diligentment amb el deure de proveir la informació a la persona reclamant, perquè tot i que l'LBRL no obliga expressament l'Ajuntament a exercir les facultats que li atorga en relació amb el control de la comptabilitat específica dels grups -com recorda insistentment l'Ajuntament-, l'LTAIPBG sí que l'obliga a complir amb les obligacions de transparència i d'accés a la informació pública, i per tant, per la via que consideri procedent i més efectiva (l'alcaldia, el ple, la comissió de comptes, la gerència, la unitat d'informació o qualsevol altre òrgan, unitat o persona), l'Ajuntament està obligat a ser actiu i diligent en la recollida de la informació pública que se li sol·licita.” (Resolució 87/2019, de 22 de febrer).

Per tant, no es pot al·legar que les obligacions i responsabilitats que l'LTAIPBG imposa a l'administració local reclamada en matèria del dret d'accés s'esgotin amb la tramitació de la sol·licitud, sinó que l'LTAIPBG l'obliga al compliment efectiu del dret d'accés, per a la garantia del qual la llei exigeix a les administracions que adoptin les mesures organitzatives necessàries (article 19.2 LTAIPBG). Per tant, el que s'exigeix legalment de l'Ajuntament és que es valgui de l'òrgan i del procediment que consideri adient, però sobretot, eficaç, per complir amb les seves obligacions legals en matèria de dret d'accés i garantir que la informació que rau dins la seva esfera de poder es posa a l'abast de la ciutadania quan és demanada, i no té res d'antidemocràtic, ben al contrari, ser actiu i eficaç en la garantia dels drets dels ciutadans i ciutadanes i en esgotar totes les vies per a l'efectiu compliment de la legislació de transparència.

4. *Sobre la protecció de dades personals*

Les factures objecte de reclamació poden contenir dades personals, l'accés a les quals s'haurà d'ajustar al règim de ponderació previst a l'article 24 LTAIPBG, de manera que caldrà ponderar si és prevalent l'interès públic en la difusió d'aquestes dades, atesa la rellevància de que es posi a l'abast de la ciutadania la documentació justificativa que els permeti conèixer en què s'han gastat els grups polítics municipals els fons que reben de la corporació, considerant que són recursos públics que surten dels pressupostos municipals gestionats pels representants electes de la ciutadania, que com a tals s'han de considerar especialment sotmesos a l'escrutini de la ciutadania i especialment obligats a facilitar el retiment de comptes als electors.

L'APDCAT ha emès informe (IAI 56/2019) , a instància de la GAIP, sobre l'adequació a la normativa de protecció de dades personals de l'accés a les factures i altra documentació justificativa de la despesa realitzada amb càrrec a les subvencions rebudes pels grups.

A l'informe es fan les consideracions següents: “No es disposa d'informació sobre quines són les dades de caràcter personal que podria contenir la documentació sol·licitada, en concret, les diferents factures justificatives d'aquestes despeses. Ara bé, tenint en compte el que disposa el Reial decret

1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació (en concret articles 6 i 7), cal considerar que les factures en general contindran, com a mínim, les dades corresponents al número de factura, la data d'expedició, el nom i cognoms, la raó o denominació social completa, tant de l'obligat a expedir la factura com el destinatari de les operacions; el NIF; el domicili de l'obligat i del destinatari, entre d'altres. En el cas de factures simplifiades inclouran, entre d'altres, el NIF, el nom i cognoms, així com la raó o denominació social completa de l'obligat a la seva expedició.

Amb caràcter general, i en la mesura que els fons rebuts pels grups polítics haurien d'anar destinats a despeses de funcionament, el ventall de despeses que s'haurien pogut realitzar amb aquests diners és ampli. Pot anar des de la compra de material d'oficina, el lloguer del local per exercir l'activitat del grup, l'organització de campanyes publicitàries, la contractació d'assessorament professional extern, fins al pagament de despeses de representació (diètes, viatges, dinars, etc..).

Aquesta informació, d'una banda, podria proporcionar informació sobre l'activitat de regidors concrets membres del grup, en funció de quina sigui la informació que consti a les justificacions (p. ex. dinar d'un determinat regidor amb una altra persona en un determinat restaurant) o que, sense necessitat de què hi consti la seva identificació directa, es pugui relacionar amb una persona concreta (per exemple, en el cas que el grup polític estigui format per una sola persona, com succeeix en aquest cas, dos dels grups municipals). Però, d'altra banda, podria proporcionar informació de terceres persones físiques que eventualment haguessin estat contractades per a la realització d'un servei (per exemple cas que s'hagués contractat un professional per assessorament extern).

En el cas que es tractin de despeses que constin com imputables a l'activitat d'un determinat regidor la normativa de protecció de dades no impediria l'accés a aquesta informació. Des del punt de vista del regidor o regidora que pugui resultar afectat, cal tenir en compte que aquestes persones exerceixen càrrecs públics, disposen i fan ús, amb un ample marge de discrecionalitat, de diners públics que haurien d'anar destinats a cobrir despeses de funcionament del grup del qual en són part, i per tant vinculades a la finalitat pública que persegueixen. La necessitat de control d'aquest marge de discrecionalitat en relació amb la utilització de fons públics, pot justificar l'accés a aquesta informació.

No obstant això, pel que fa a la informació que pugui afectar els regidors membres del grup, en el cas de les despeses de representació (viatges, dinars, etc.) seria convenient limitar aquesta informació al contingut mínim per complir amb la finalitat de controlar la destinació dels fons que reben els grups polítics. Per exemple, pel que fa a la informació sobre els dinars que hagi assistit un regidor, per la seva funció de representació, aquesta informació podria contenir els noms dels restaurants, els imports abonats, etc., però no caldria facilitar, per exemple, la informació dels tipus de menús que hagi demanat, ja que això, permetria analitzar o establir certs aspectes relatius, per

exemple, a la seva salut, a les seves preferències personals o establir unes pautes de conducta no pertinents per aconseguir la finalitat pretesa. Així, el grau d'ingerència sobre la privacitat del regidor o regidora seria molt menor i seria sens dubte respectuós amb el principi de minimització de les dades. En el cas de viatges, agafant un altre exemple, no semblaria necessari proporcionar horaris o altres detalls que puguin permetre establir patrons de conducta.

Pel que fa a les terceres persones físiques que no formarien part del grup i que eventualment puguin resultar identificades en les respectives factures justificatives de les compres o serveis abonats per part dels grups polítics, en principi, a falta d'una major concreció sobre els motius pels quals interessa l'accés, sembla que es tractaria d'informació vinculada a alguna activitat professional (ja sigui com a conseqüència de facilitar subministraments o de la prestació de serveis) per la qual cosa la intromissió en la vida privada d'aquestes persones seria mínima. En aquest sentit, la necessitat de control en relació amb la utilització de fons públics, pot justificar l'accés a aquesta informació.

En aquest sentit, pot ser bo recordar que en l'àmbit de la contractació de les administracions públiques, la informació sobre la identitat dels contractistes, l'objecte del contracte i l'import del mateix, han de ser publicades, entre d'altra informació al Portal de la Transparència (art. 13 LTC) precisament com a mesura de transparència de la utilització de fons públics.

En el cas dels grups municipals, amb independència de la normativa de contractació que els sigui aplicable i de les obligacions de publicitat activa que puguin tenir, és evident que en els contractes que han subscrit fent ús dels fons públics atorgats per l'administració concorre igualment la necessitat de justificar davant la ciutadania la utilització d'aquests fons, amb la qual cosa la limitació del dret a la protecció de dades de les terceres persones amb qui els subscriuen estaria plenament justificada quan s'exerceixi el dret d'accés."

I conclou el següent: "La normativa de protecció de dades no impediria l'accés a les factures justificatives de les despeses que continguin dades personals dels regidors així com de terceres persones físiques que no formin part del grup, als efectes de controlar la destinació dels fons que reben els grups polítics."

Aquest criteri, compartit per la GAIP en nombroses resolucions anteriors amb el mateix objecte, porta a concloure que les dades personals que figurin a les factures només s'han d'eliminar de l'accés en el cas que identifiquin persones físiques (no jurídiques) alienes al grup polític municipal i a l'Ajuntament de Barcelona.

5. *Sobre les al·legacions fetes pels grups*

Tal i com es desprèn dels antecedents, la GAIP ha instat el trasllat de la reclamació als grups polítics municipals, a l'igual que, prèviament, l'Ajuntament els havia traslladat la sol·licitud d'informació i el

recurs de reposició contra la seva desestimació parcial, per tal que poguessin fer les al·legacions que consideressin oportunes als seus drets.

Seguidament es valoraran les que s'han formulat en aquest procediment de reclamació:

El grup d'ERC al·lega que ha complert adequadament amb la seva obligació de facilitar la informació de què disposa, considerant que ja va lliurar la relació de despeses i ha permès l'accés presencial a les factures de què disposa, i reitera que *"... no té el detall de la valoració econòmica o quantificació de cadascuna de les actuacions, de naturalesa molt diversa, que ha desenvolupat el partit polític d'Esquerra Republicana en suport a l'acció política i el funcionament ordinari del grup polític durant l'actual mandat corporatiu"*. D'acord amb els FJ anteriors, aquesta Comissió considera que, efectivament, el grup d'ERC ha donat resposta adequada a la sol·licitud, detallant la destinació donada als fons rebuts, permetent l'accés a les factures preexistents i informant de que no coneix ni la valoració concreta dels serveis rebuts del partit, ni del detall de les despeses que ha realitzat el partit amb càrrec als fons que li ha transferit.

El grup de CiU comença les seves al·legacions manifestant que *"comparteix les consideracions jurídiques efectuades pel Departament de Transparència de l'Ajuntament de Barcelona en el seu informe en relació amb la reclamació 673/2019..."* i seguidament formula les consideracions següents:

- Qüestiona que sigui congruent amb la sol·licitud demanar la comptabilitat específica de la subvenció perquè en la sol·licitud inicial que només sol·licitava el desglossament de la despesa i les factures, i considera que aquesta informació no pot ser sol·licitada per la via del dret d'accés *"perquè en cap moment, l'òrgan competent i legitimat per fer-ho, el Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, l'ha reclamat als grups municipals"*. No es fa valoració de l'al·legació relativa a l'eventual incongruència de demanar la comptabilitat específica perquè no és objecte d'aquest procediment de reclamació, tal i com es determina al FJ2.
- Quant a les factures, afirma que no té l'obligació de lliurar-les perquè no ha estat requerida per cap Acord del Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, com a òrgan competent i legitimat per fer-ho, i per tant aquesta documentació no pot ser considerada informació pública, al no obrar en poder de l'Ajuntament de Barcelona". Al FJ 3 ja s'ha fonamentat que el dret d'accés no queda subordinat a l'actuació prèvia del Ple, que no té una facultat exclusiva i excloent per requerir la informació.
- Assenyala que l'acord signat el passat 11 de febrer de 2019 per tots els grups municipals sobre els criteris i requisits comuns respecte el retiment i justificació davant del Plenari dels comptes dels grups municipals a partir de la legislatura sorgida de les eleccions municipals de 26 de maig de 2019, no era vigent en el període respecte del qual la persona reclamant sol·licita documentació complementària a la relació de despeses ja lliurada, i que no podria

ser aplicat retroactivament als exercicis corresponents a la legislatura 2015-2019 perquè això suposaria una clara vulneració del principi de seguretat jurídica". Al FJ 3 ja s'ha argumentat que el procediment de retiment de comptes de la subvenció davant del Ple previst a l'LBRL i el procediment d'accés a la informació pública garantit per l'LTAIPBG són independents i no queda el segon subordinat al primer, ni materialment ni temporalment. Per tant, no es pot limitar temporalment el dret d'accés emparat per l'LTAIPBG des de la seva entrada en vigor, invocant la irretroactivitat d'una norma interna municipal que en res el pot modificar ni limitar.

- Demana que es desestimi la reclamació en mèrit d'aquests arguments, tot i que no expressa oposició a l'accés.

El grup del PP al·lega que:

- De conformitat amb l'article 73.3 LBRL, "l'únic òrgan legitimat per sol·licitar als grups la comptabilitat específica de la dotació que perceben és el Ple de la Corporació". Al FJ 3 ja s'ha rebutjat fonamentadament aquesta al·legació.
- Afirmar que la naturalesa jurídica de les aportacions econòmiques a les que fa referència la normativa no tenen el caràcter de subvencions, ja que l'article 4 apartat d) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions [LGS], n'estableix l'exclusió del seu àmbit d'aplicació.

Però el cert és que, precisament aquest precepte de l'LGS el que fa és declarar i reconèixer de forma expressa que les aportacions a què es refereix l'article 73.3 LBRL són subvencions, tal i com s'hi refereix expressament i literalment l'LGS en l'article 4: "*Quedan excluidos del ámbito de aplicación de esta ley: (...)*

d) Las subvenciones a los grupos parlamentarios de las Cámaras de las Cortes Generales, en los términos previstos en los Reglamentos del Congreso de los Diputados y del Senado, así como las subvenciones a los grupos parlamentarios de las Asambleas autonómicas y a los grupos políticos de las corporaciones locales, según establezca su propia normativa."

Que quedin fora de l'àmbit d'aplicació de l'LGS no exclou que siguin subvencions, tal i com inequívocament les defineix la pròpia LGS. En tot cas, no té cap rellevància quin sigui la naturalesa jurídica de les aportacions que reben els grups als efectes del què aquí s'ha de determinar, perquè no s'estan discutint les obligacions de publicitat activa de les subvencions (article 15 LTAIPBG), sinó l'abast del dret d'accés, que indubtablement es projecta sobre qualsevol informació relacionada amb la gestió de recursos públics, per qualsevol títol jurídic.

- Al·lega que la justificació documental de les assignacions econòmiques rebudes no és informació pública i excedeix del dret d'accés, segons l'informe de l'Interventor de l'Ajuntament de Barcelona. Annexa l'informe en qüestió, que, en realitat, no nega que les

factures s'hagin de considerar informació pública sobre la què es projecta el dret d'accés, ans al contrari: *"Per tant, del que s'ha transcrit i al marge de la naturalesa d'aquestes aportacions i de la seva regulació interna, resulta innegable que es tracta de recursos públics i que la documentació justificativa del seu destí s'inclou dins el concepte d'informació pública de la Llei 19/2014. Per tant, és informació a la qual un ciutadà pot tenir-hi dret a accedir, si bé amb determinats límits i requisits"*, pàgina 3 in fine de l'informe, i conclusió a la pàgina 5: *"... té la consideració d'informació pública"*).

- S'empara també en l'informe de l'Interventor per afirmar que resulta és suficient *"donar la informació sol·licitada de manera detallada agrupant les despeses per conceptes suficientment específics sense que sigui necessari donar accés a les factures"*. Aquesta cita fa referència al Criteri 1/2018 de la GAIP, relatiu a la publicitat activa de les subvencions als grups polítics municipals, que l'informe citat considera (erròniament) que és extrapolable al dret d'accés, i del què en desprèn que no resulta exigible "a priori" la presentació de les factures. Admet expressament que *"Aquesta opció pot ser qüestionada i la resolució final que s'adopti per l'òrgan competent objecte d'impugnació atesa la manca d'unanimitat respecte de les qüestions derivades de les aportacions municipals als grups, però resulta defensable"* considerant que les facultats de control corresponen al Ple que és qui haurà de determinar com dur a terme el seu control, exclòs de l'LGS; En tot cas, de forma expressa, l'informe de l'Interventor aportat per l'al·legació del grup del PP admet que *"Nogensmenys, també cal apuntar la possibilitat de facilitar la informació requerida (és a dir, les factures) si bé en aquest cas caldrà tenir present la normativa reguladora de protecció de dades"*. En relació amb aquestes al·legacions, cal negar la premissa major de l'argument i dir que la informació que ha de ser difosa en règim de publicitat activa és només una petita mostra de tota la informació pública que pot ser objecte del dret d'accés, i per tant, contra el que s'afirma, no es pot extrapolar el Criteri de la GAIP 1/2018 al dret d'accés, ni es pot emparar en aquest Criteri de la GAIP, que estableix que no resulta exigible la publicitat activa de les factures de les subvencions als grups, per fonamentar que les factures dels grups quedin excloses del dret d'accés, ans al contrari, aquesta Comissió ha establert en nombroses ocasions que les factures a mans dels grups són informació pública sobre la què es pot projectar el dret d'accés.
- I demana que "es tingui per manifestada davant d'aquesta Comissió l'oposició a l'accés a la informació sol·licitada i, en conseqüència, es desestimi la reclamació 673/2019.

El grup Socialista no ha fet al·legacions en aquest procediment.

6. *Sobre l'accés material a la informació i la demora en l'execució d'aquesta Resolució*

Per les raons exposades en els FJ anteriors la reclamació s'ha de desestimar en relació amb la petició de justificació de les despeses que han fet els partits polítics amb càrrec a les subvencions dels grups. Per tant, la reclamació es desestima en relació amb el grup d'ERC i del Grup Socialista, que ja han aportat la documentació justificativa de què disposen abans de la reclamació, i no queden obligats a demanar-ne d'altra als partits respectius.

Pel que fa als grups de CiU i del PP, els és d'aplicació això mateix en relació amb les despeses realitzades pels respectius partits polítics, però pel que fa a les despeses que han realitzat directament els grups segons consta al desglossament de despeses lliurat a la persona reclamant, és més que previsible que tinguin en el seu poder les factures o rebuts corresponents. En relació amb aquesta documentació, s'estima parcialment l'accés prèvia anonimització de les dades personals identificatives de terceres persones físiques alienes al grup i l'Ajuntament que hi constin. Aquesta informació s'ha de lliurar en la mesura en què existeixi amb caràcter previ a la sol·licitud i es conservi. Per al cas que la documentació, o part d'ella, no s'hagi conservat o no existeixi, s'haurà de fer constar de forma expressa.

L'Ajuntament de Barcelona, com a subjecte obligat per l'LTAIPBG, haurà de dur a terme les actuacions necessàries per a garantir a la persona reclamant l'accés a aquesta informació, bé requerint formalment als grups de CiU i del PP que facilitin la consulta presencial de la informació als seus espais respectius i informant-ne a aquesta Comissió, o bé requerint les factures als grups de CiU i del PP i oferint-ne la consulta a la persona reclamant a través del Departament de Transparència de l'Ajuntament, o de qualsevol altre òrgan que consideri adient. En aquest darrer cas, l'Ajuntament requerirà i es proveirà de la informació a mans dels grups de la manera i pel procediment que consideri adient i que sigui eficaç per a garantir l'accés, tenint en compte, en tot cas, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula el Plenari de l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL, ni té cap efecte en aquest àmbit.

L'accés material a la informació en execució d'aquesta Resolució queda demorat i el còmput del termini que es fixa per a l'execució d'aquesta Resolució resta suspès, fins que hagi transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu, o si s'ha interposat amb petició de mesures cautelars de suspensió, mentre no s'hagi desestimat pel Tribunal aquesta suspensió. *L'article 47.2 RGAIP estableix que "En el cas de tramitació de la reclamació pel procediment de resolució, si en el procediment de resolució hi hagués hagut l'oposició de terceres persones, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució".* Aquesta previsió normativa, aplicable a les resolucions

estimatòries d'aquesta Comissió quan els tercers s'hagin oposat a l'accés en el marc del procediment de reclamació, té com a finalitat preservar el dret de defensa dels tercers afectats (que no dels subjectes obligats) davant la jurisdicció contenciosa administrativa, a l'igual que la llei ho preveu en cas que l'administració o altres subjectes obligats al dret d'accés per l'LTAIPBG estimin una sol·licitud d'accés havent-se oposat tercers afectats en aquell procediment, d'acord amb l'article 34.3 LTAIPBG: *“Si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposat recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu”.*

Tot i que els grups que s'oposen a l'accés (PP de forma expressa, i CiU de manera indirecta) no són terceres persones jurídicament diferenciades del subjecte obligat per l'LTAIPBG (l'Ajuntament), aquesta Comissió, en atenció a la seva entitat diferenciada com a posseïdors de la informació i considerant que han mantingut criteris oposats a l'accés diferenciats dels altres grups, considera aplicable, per a major garantia dels seus drets, el supòsit de l'article 47.2 RGAIP transcrit a l'inici d'aquest FJ i, i, per tant, el termini fixat per a l'execució d'aquesta Resolució queda en suspens i l'accés a les factures dels grups de PP i de CiU queda demorat, mentre no s'esgoti el termini per a interposar recurs contenciós administratiu contra les obligacions que per a ells deriven d'aquesta Resolució, o, si escau, mentre no es resolgui pel Tribunal la petició de mesura cautelar de suspensió.

D'acord amb l'article 37 LTAIPBG, l'accés a la informació és gratuït si les dades són consultades in situ o si existeixen en format electrònic, però l'expedició de còpies o la transposició a un format diferent de l'original pot restar subjecte a taxa.

7. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del

règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

8. *Publicitat* de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 31 de gener de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 673/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir les factures corresponents a despeses realitzades pels grups de CiU i PP amb càrrec a les subvencions rebudes el 2017 i primer semestre del 2018, o manifestació de què no les conserva o no en disposa, en tot o en part.
2. Desestimar la reclamació en relació amb les peticions fetes a tots els grups de documentació justificativa de les despeses realitzades pels partits polítics, considerant que no són subjectes obligats pel dret d'accés i, per tant, no es pot requerir per aquest procediment que lliurin informació.
3. Desestimar la reclamació en relació amb els grups d'ERC i Socialista, considerant que ja han satisfet adequadament la sol·licitud d'informació prèviament a la reclamació, en aportar la documentació justificativa de la despesa en el seu poder.
4. Establir un termini de quinze dies per a lliurar l'accés a la informació estimada en el punt 1, el còmput del qual s'iniciarà a partir de l'endemà que hagi expirat el termini per a interposar recurs contenciós administratiu contra aquesta Resolució o s'hagi interposat amb petició cautelar de suspensió, en els termes establerts al FJ 6.
5. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona a dur a terme les actuacions necessàries per garantir que s'acompleix aquesta Resolució, en els termes indicats al FJ 6, i informar a la GAIP de l'òrgan o

- la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
6. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
 7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 673/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego
Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.